

В. Какво трябва да са мысли за такъвси любовь, която не съпровождася съ добры дѣла?

Ū. Такава любовь не е истинна. Понеже истинната любовь естественно показваса съ добры дѣла.

Иисъсъ Христосъ говори: *имѣяй заповѣди Моя, и соблюдаяй ихъ, той Есть любяй Мя: аще кто любитъ Мя, слово Мое соблюдетъ.* Иоан. XIV, 21, 23.

Апостолъ Иоаннъ пише: *сія бо Есть, любви Божія, да заповѣди Его соблюдаемъ.* 1 Иоан. V, 3.

Не любимъ словомъ, ниже языкомъ, но дѣломъ и истиною. 1 Иоан. III, 18.

ЗА ЗАКОНЪ-ТЪ БОЖІЙ И ЗАПОВѢДИ-ТЪ.

В. Каквы средства имаме мы да распознаваме добры-тѣ дѣла отъ лошаковы-тѣ?

Ū. Законъ Божій вътрешній, или свидѣтельство-то съвѣсти, и законъ Божій вънкашный, или заповѣди-тѣ Божіи.

В. Говори ли священо-то Писаніе за вътрешній законъ?

Ū. Апостолъ Павелъ дѣма за азычници-тѣ: *уже являютъ дѣло законное написано въ сердцахъ своихъ, спослушествующей имъ совѣсти, и между собою помысломъ Осуждающимъ или Отвѣщающимъ.* Римл. II, 15.

В. Ако има въ человекы-тѣ вътрешній законъ, то защо е даденъ еще вънкашный?

Ū. Онъ е даденъ заради това, че человекы-тѣ не слѣшали вътрешній законъ, и като минѣвали пазтскій и грѣховенъ животъ, заглѣшали въ себе гласъ-тъ на дѣховнаго закона; дакле нѣжно было да имъ са напомни външно, посредствомъ заповѣди-тѣ.

Что убо законъ? Преступлений ради приложися. Галат. III, 19.

В. Кога и съ кой начинъ даденъ на человекы-тѣ вънкашно законъ Божій?